

Kvinnliga polisassistenter.

Ett socialt räddningsarbete. Exempel för Stockholm att efterfölja.

Såsom förut omtalats, väckte redaktör G. H. von Koch vid stadsfullmäktiges måndagssammanträde en motion om anställande vid Stockholms polis af kvinnliga assistenter, att biträda vid behandlingen af de kvinnor som på ett eller annat sätt komma i beröring med polisen. Motionens hufvudsyfte är att verka i sedlighetens tjänst, att underlätta möjligheten för de genom prostitutionen eller dryckenskapen fallna att åter resa sig och bli samhällsnyttiga medborgare. I flera andra land, framför allt Amerika, har systemet med kvinnliga polisassistenter tillämpats och där visat sig verka synnerligen fördelaktigt, hvarför goda skäl synas föreligga äfven för Stockholm att åtminstone försöksvis införa detsamma.

Bland de många uppgifter — säger motionären — som polisen har sig anförtrodda ingår äfven att omhänderta kvinnor som på ett eller annat sätt ansetts böra ställas under uppsikt eller kräva bestraffning. Sålunda voro, enligt statistiken, vid 1904 års slut ej mindre än 402 prostituerade kvinnor ställda under kontroll och underkastade besiktning, och vissa föregående år har siffran stigit till öfver 500. Antalet verkställda besiktningar har under de senare åren växlat mellan cirka 16,000 och 21,000 pr år. Af under 1904 vid Stockholms domstolar anklagade och sakfällda 1,562 kvinnor voro 1,217 dömda för fylleri. Antalet kvinnor från Stockholm, som dömts till straffarbete och som efter undergången straff anmält sig i poliskammaren under åren 1902, 1903 och 1904, har uppgått till respektive 103, 90 och 37 o. s. v. Det är alltså ett ej ringa antal kvinnor som i ett eller annat afseende kommer i beröring med hufvudstadens polismakt. Under sådana omständigheter borde det synas vara en naturlig fordran att för dessa kvinnors omhändertagande finnes äfven kvinnliga polisassistenter. Så är likväl icke förhållandet.

Detta är ett i ögonen fallande missförhållande, ej minst beträffande prostitutionsafdelningen. Ur principiell synpunkt måste det anses absolut förkastligt att endast män användas inom denna afdelning. Äfven om de kvinnor som där behandlas till stor del skulle stå på en låg moralisk nivå och i många fall erbjuda föga utsikt att kunna upprättas, är det dock ur moralisk synpunkt oförsvarligt att träffa anordningar direkt ägnade att förta den sista återstoden af anständihets- och blygselkänsla samt att uraktlåta vidtagandet af kraftiga åtgärder för att återföra de förvillade till ett ordnad lif.

Utan att framkasta någon som helst beskyllning mot de män som nu tjänstgöra inom sedlighetspolisen torde det kunna sägas att de ej förmå, just på grund af sin egenskap som män, tillfredsställande fullgöra sitt maktpåliggande arbete. Ty till detta hör, eller borde höra, i första rummet att ta personlig kännedom om de olyckliga kvinnornas förhållanden och, om möjligt, hjälpa dem tillbaka till ett hederligt lif. Endast genom ett sådant tillvägagående kan sedlighetspolisen ifrån att tjäna ett enbart hygieniskt ändamål, vinna äfven någon grad af sedligt berättigande. Endast en kvinna kan hysa denna sanna medkänsla och förståelse för en annan kvinna och utforska hvar nöden är störst och hjälpen behöfligast. Härtill

kommer att många af de prostituerade äro i omedelbart behof af fysisk och psykisk omvårdnad, något som naturligen skulle ingå i den kvinnliga assistentens uppgift att meddela. Detta jämte flera andra skäl talar för att assistenten borde vara en bildad person med insikter i sjuksköterskekallet.

Kvinnliga funktionärers anställande inom sedlighetspolisen skulle vidare föranleda ett hittills uteslutet samarbete mellan myndigheterna och den enskilda räddningsverksamheten på detta område, ett samarbete hvilket på de platser i utlandet där det kommit till stånd åvägabragt de lyckligaste resultat. Motionären förutsätter att från kvinnohåll invändningar komma att göras mot tanken att anställa kvinnliga assistenter inom prostitutionsafdelningen, enär hela detta system är en kränkning af hela deras kön. Gentemot detta framhåller motionären att äfven i denna fråga de praktiskt-humanitära synpunkterna måste bli afgörande. Reglementeringen kan ej utan vidare afskaffas, och i hvarje fall måste man afvakta resultatet af reglementeringskommittéens arbete. Den tämligen aflägsna och ovissa utsikten för systemets bortfallande får ej afhålla från att, medan detta ännu består, försöka ingjuta däri en relativ grad af humanitet och underlätta återvägen till ett hederligt lif för de olyckliga kvinnor, som hemfallit därunder.

Hvad som sagts om vården af de prostituerade kvinnorna gäller i hufvudsak afven dem som omhändertagits af polisen för dryckenskap och andra förseelser. Vidare framhålles hur mycket mer ägnad en kvinna är att på ett blygsamhetskänslan mindre sårande sätt än en man kunna anställa de förhör af ytterst grannliga och detaljerad natur som nu ej så sällan förekomma på polisstationen med helt unga flickor. På den kvinnliga assistentens lott skulle därjämte falla tillsynen öfver de barn af båda könen som införas på polisstationen.

Efter en intressant redogörelse för de kvinnliga polisassistenternas användning i Amerika, Tyskland, Norge och Finland framhåller motionären att det icke finnes anledning anta att systemets införande äfven i Stockholm skulle stöta på väsentligt motstånd. Polismästaren har låtit förstå att de ledande myndigheterna långt ifrån vilja ställa sig hindrande i vägen.